

16.Olav Wetterstad

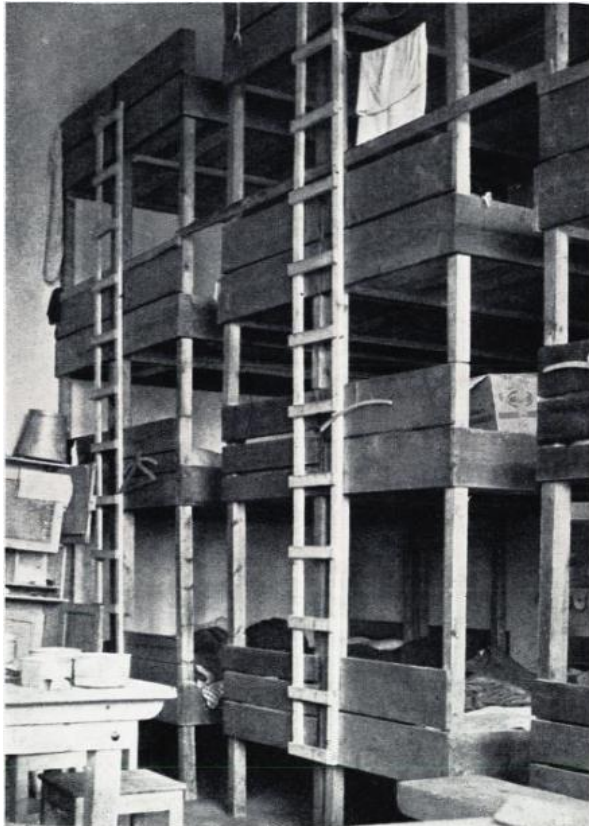
Olav Josef Wetterstad var født 3. oktober 1923 på Kongsberg. Foreldrene var snekker Hans Wetterstad fra Sandsvær og Ingeborg f. Garås fra Flesberg. Wetterstads familie var pinsevenner, og Olav var preget av en kristen oppdragelse. Han var meget flink på skolen kommer det fram i omtalene. Da han kom på middelskolen og gymnaset, var han drivkraften i Kristelig skolelag, hvor han var formann. Både lektorene Sprauten og Olga Louise Andersen omtaler Olav Wetterstad som en av de beste elevene de hadde hatt, både faglig og ellers. Han var også aktiv i Røde kors. Han fungerte også som vikarorganist i Jondalen kirke.

I utgangspunktet skulle en kanskje tro at han i en krigssituasjon ville være pasifist, men antagelig fikk han standpunktet sitt for å være med i motstandsarbeid i studietida. Han skulle endelig begynne på studie i Oslo høsten 1943. Der blir han med i Det kristne studentlaget. Men i november stenger nazistene og tyskerne universitetet. Muligens har han drevet med motstandsarbeid, for han var rapportert inn til NS sammen med andre motstandsfolk.

Flere fra studentlaget blei med i Milorg, og han blei med i ei celle på Holtefjell. I begynnelsen av mai 1944 skulle gruppa på et oppdrag i Vestfold. I denne gruppe er både Aage Hedenstad og Olav Wetterstad, begge fra Kongsberg og med i studentlaget i Oslo. De dro først ned til Hokksund, hvor de satt seg på trappa til Fagerlis forretning for å vente med sine ryggsekker. De skulle ta toget videre. Dette er søndag 2. mai. Lensmann Horgen kommer kjørende for han er på utkikk etter eventuelle sabotører som har rana sparebanken på Modum 17. april. Horgen får med seg betjenten for å undersøke. Gruppas leder, Finn Reidar Andersen, griper etter pistolen, men Horgen skyter og dreper han. Noen av gutta klarer å rømme, mens andre blir arrestert. En av guttene gjemmer seg, men blir angitt. Lensmannen finner et kart i en ryggsekk som angir hvor cella er, og dermed blir disse som

ligger igjen på Holtefjell også pågrepet. Om Hedenstad og Wetterstad blir pågrepet i Hokksund eller på Holtefjell, er ikke klarlagt. Hedenstad og Wetterstad blir arrestert for medlemskap i Milorg.

Lensmann Arthur Horgen blir av Milorg ansett som så farlig for Milorgs virksomhet at det besluttes å likvidere han. Natt til 20. juni blir han og kona som sover på samme rom, likvidert med granater som blir kasta inn gjennom vinduet. Dette igjen fører til at de i Milorg-cella som blei arrestert på Holtefjell og i Hokksund, blir dømt til døden. Først blir ni personer dømt til døden, men Aage Hedenstad blir benåda og dømt til 15 års tukthus. Det blir også Kjell Koren. Imidlertid blir det i landets aviser 4. rykket inn en melding om at alle ni allerede er henretta. Gestaposjef Reidess griper imidlertid inn og beordrer også henrettelse av Hedenstad og Koren, så de blir skutt etter at de andre er henretta.

«Fallskjermen» på Grini. Der de dødsdømte var plassert før henrettelsen. Fra Griniboka bind 1.

Akkurat henrettelsene av disse kristne studentene gjengis flere steder, for etter at de hadde fått dommen, sang de salmer av full hals som de andre fangene på Grini hørte. Og gjennom vinduet presiserte de at de de var kristne og frelst og sa «Hils hjem og si at det er ikke farlig med oss, vi dør som kristne mennesker». De gikk uredde i møte med døden og trøsta andre som måtte sørge over dem. De var trygge ut fra sin tro.

Olav uttalte til de som sto utafør: «Gi aldri opp kampen for Kristus».

Etter at Olav var henta ut og henretta blei det funnet en papirlapp, tjukt, grått innpakningspapir, på cella hans. Det var en siste hilsen: Denne er henta fra Pro Patria:

<https://www.nb.no/items/bf14ef519f10a2d865f2e1e2f0be6aee?page=41&searchText=>

Kjære, kjære mor, far og Hildora, Ruth og dere alle! Jeg har fått dødsdommen i dag og venter nå på det som skal komme.

Jeg er lykkelig fordi jeg hviler i Jesu blod. Hjerter og sinn er fylt av en vidunderlig fred — over all forstand. Jeg vil si takk — for kjærlighet og alt dere har vært for meg. Takk for en kristen heim, god oppdragelse. Takk for alt dere tilgir meg, jeg har ikke bestandig vært som jeg skulde. Men jeg synes alt er oppgjort nå. Jesus Kristus er livet for meg, han har gjort alt. Det er fullbragt. Jeg går til et bedre liv, og vi møtes snart igjen. Herlige dag! Hils hver eneste av mine kamerater personlig og si at bare Jesus kan gi livet og døden lys. De må søke Ham og leve livet for Ham. Det er det herligste livet som kan leves. Jeg er glad for livet jeg har levd, for alt det har gitt. Mine kjærligste hilsener til A. M., som jeg elsker og H. som har vært min beste venn. Takk for alt dere har vært for meg. — Dette er ikke vondt for meg, men jeg forstår at dere vil lide. Dere må ikke sørge, vi er snart hjemme alle sammen. Livet er bare en forberedelse for det himmelske. Der er ingen sorg mere. — Jeg hater ikke tyskerne, vi må bygge alt på kjærlighet. Det er det største bud. Hilsen til K., G., tante O., M., ja alle vennene. Vi møtes igjen. Takk for alt, kjære mor og far.

Deres Olav.

A.M. var kjæresten Anne Marie Myhrer.

Da freden kom, visste jo alle at Olav Wetterstad var blitt henretta, men hvor han var gravlagt visste ingen. Slik var det med flere som var henretta, så myndighetene satt mye inn for å finne graver og identifisere likene. Olav blei identifisert mot slutten av juni. Så blir han og kameraten Aage Hedenstad begravet fra Kongsberg kirke. Og han blei jordfesta på Kongsberg kirkegård ved våpenfabrikken.

På gravstøtta hans står det: Ga alt for Norge. For meg er livet Kristus og døden en vinning.

Olav Wetterstads gravstein. Fotografert juli 2021 av Dag Kristoffersen.